

Det samme, som her er paavist for Hvedemel og Rugsigtemel, er selvfølgelig ogsaa i højere eller mindre Grad Tilfældet for de øvrige formalede Kornsorters Vedkommende.

Som et slaaende Bevis paa, i hvor høj Grad Meludførselen er fremmet i de senere Aar ved Hjælp af Eksportpræmien, skulle vi anføre følgende Oplysninger, modtagne gennem det danske Generalkonsulat i Hamborg:

Udførselen af Hvedemel fra Tyskland var i Aaret	1903	525,760	Centner
—	—	1904	1,096,960
—	—	1905	1,763,320

Vi nære det Haab og den Forvisning, at Lovgivningsmagten denne Gang vil tage vor Anmodning til Følge og give os Værn mod Udlandets Eksportpræmier ved at paalægge en midlertidig Told paa formalede Kornvarer af Hvede, Rug, Byg, Boghvede og Havre, groft Rugmel undtaget.

Vi nære saa meget sikrere dette Haab, som det efter vor Mening vilde være i høj Grad uretfærdigt at nægte os Opfyldelsen af vort Forlangende.

I sin Tid gav Lovgivningsmagten de danske Sukkerfabrikker Beskyttelse mod Udlandets Sukkereksportpræmie. Denne Eksportpræmie er bortfalden for flere Aar siden. De danske Sukkerfabrikker have beholdt Beskyttelsen, og det nuværende Toldlovsforslag opretholder delvis denne. Melekseportpræmien har eksisteret i mange Aar og eksisterer endnu, men Møllernes gentagne Anmodninger om Beskyttelse er nægtet. Vi Møllere og sikkert alle uheldede med os staa uforstaaende overfor denne Uret mod Møllerne. Det kan jo ikke være, fordi Lovgivningsmagten mener, at vi Møllere mere end Sukkerfabrikkerne, som omtrent udelukkende ere i Hænderne paa et eneste kapitalstærkt Selskab, skulde kunne udnytte Beskyttelsen.

Som vi tidligere have paavist, er en Stigning af Melet paa Grund af Told i høj Grad usandsynlig for ikke at sige umulig. Der er i Danmark saa mange Møller, at Dannelsen af en Ring er udelukket, ligesom der er Møller nok til at kunne formale omtrent det dobbelte af Forbruget. Vi Møllere forlange ogsaa kun Told for at opnaa at beholde den Arbejdsfortjeneste herhjemme, som ligger paa det indførte Mel. Denne Arbejdsfortjeneste er heller ikke ringe. Aar 1904 indførtes hertil af formalede Kornvarer af Hvede, Rug, Byg, Boghvede og Havre ca. 130 Millioner Pd., og kan Bruttofortjenesten herpaa ansættes til ca. 1 $\frac{1}{2}$ Million Kr.

Vi Møllere ville, som sagt, ikke fordyre Melet, og vi have gentagne Gange afgivet Bevis herfor ved at stille den Anmodning til Lovgivningsmagten at give os en midlertidig Told gældende for 1 eller 2 Aar for i den Tid at konstatere, om Melet fordyres eller ej. Paa Basis af de officielle Noteringer paa Korn og Produkterne deraf vil dette let kunne fastslaaes, og dersom det derefter viser sig, at Melet fordyres, saa kan man jo simpelthen undlade at forny Loven.

Vi kunne ikke tænke os, at Lovgivningsmagten ogsaa denne Gang vil nægte os Opfyldelsen af vort berettigede Krav om i det mindste at gøre et uskadeligt Forsøg paa at gavne os Møllere og dermed hele Landet samt afhjælpe den Uret, hvorunder vi Møllere nu i mange Aar have maattet lide.

Vi skulle endnu henlede Opmærksomheden paa, at Udlandets Møllere ogsaa have den Fordel, at de indføre Sækkene med Melet toldfrit, medens vi Møllere maa betale en høj Told særlig af de nu saa stærkt anvendte Bomuldssække. Tolden herpaa er ca. 40 Øre pr. Stk. Vi haabe, at Lovgivningsmagten ogsaa vil tage Hensyn til dette Forhold og give Møllerne fri Indførsel af Melsække. Toldfri Indførsel af Sigteflor til Møllebrug vilde ogsaa have Betydning for Møllerne uden at spille nogen nævneværdig Rolle for Statskassen.

December 1906.

Overbestyrelsen for Dansk Møllerforening:

J. P. Petersen.

L. K. Willesen.

Vilh. Hansen.

J. Sørensen.

J. P. Simonsen.